

РЕШЕНИЕ

№ 3245

гр. София, 25.06.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 02.06.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **3759** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на [чл. 149](#) и [сл. от АПК](#), вр. с [чл. 10, ал. 6](#) от [Закона за семейните помощи за деца/ЗСПД/](#).

Образувано е по жалба от Л. И. Б. от [населено място] срещу Заповед №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 от 24.03.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ - С.С оспорваната заповед е отпусната на жалбоподателката еднократна месечна помощ за едно дете по [чл. 8д, ал. 1, ал.7](#) от ЗСПД в размер на 350 лв. за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2023г. В жалбата се твърди, че административния орган неправилно е приел, че началният момент, от който следва да се отпусне исканата помощ. Жалбоподателката счита, че месечната помощ за детето и К. И. Г., следва да се отпусне от 01.12.2019г. Искането е за изменение на заповедта в частта, относно началната дата за отпускане на помощта.

Ответникът по жалбата – директор на Дирекция "Социално подпомагане" – С.С. гр. С., се представлява от юр.к.П. изразява становище за неоснователност на жалбата. Депозира писмени бележки.

Съдът, като прецени оспорвания административен акт, взе предвид становищата на страните и представените по делото доказателства, приема за установено следното:

На 20.03.2020 г. с вх. №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 г-жа Л. И. Б. е депозирала в дирекция „Социално подпомагане“ – С.С. „заявление-декларация за отпускане на месечна помощ за отглеждане на дете с трайно увреждане по чл. 8д от ЗСПД. Представено е за

справка ЕР на НЕЛК №0765 от 04.03.2020 г. със срок до 01.03.2023г.,с което детето на г-жа Б. К. И. Г. е преосвидетелствано от органа на медицинската експертиза и са му определени 60% трайно намалена работоспособност.След подаването на заявлението е била извършена проверка на декларираните данни и е издадена заповед №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 от 24.03.2020г. на директора на СП-С.,с която е отпусната на жалбоподателката еднократна месечна помощ за едно дете по [чл. 8д, ал. 1, т. 1 от ЗСПД](#) в размер на 350 лв. за периода за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2020г.Срещу тази заповед е подадена жалба от Л. И. Б. до Административния съд – С.-град,която е заведена с вх. №12023/05.05.2020г. по описа на АССГ.

Направеното с жалбата оспорване е редовно и допустимо, като в заповедта ,не е посочено пред кой орган и в какъв срок може да се обжалва същата,поради което съдът приема,че на основание чл.140 ал.1 от АПК срока за оспорване на Заповед №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 от 24.03.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане" - С. е 2 месеца т.е жалбата е в срок.

От представените по делото с административната преписка писмени доказателства се установява, че жалбоподателката е подала на 20.03.2020г. молба-декларация за отпускане на еднократна помощ по [чл. 8д, ал. 1 от ЗСПД](#) с вх. №ЗСПД/ДС-СЛ/1346/20.03.2020 г. по описа на ДСП – С. за детето и К. И. Г..Към молбата-декларация е било приложено справка ЕР на НЕЛК №0765 от 04.03.2020 г. със срок до 01.03.2023г.,с което детето на г-жа Б. е К. И. Г. е преосвидетелствано от органа на медицинската експертиза и са му определени 60% трайно намалена работоспособност.След подаването на заявлението е била извършена проверка на декларираните данни и е издадена Заповед №ЗСПД/ДС-СЛ/1346/20.03.2020 г. по описа на ДСП – С.,с която е отпусната на жалбоподателката еднократна месечна помощ за едно дете по [чл. 8д, ал. 1, т. 1 от ЗСПД](#) в размер на 350 лв. за периода от 01.03.2020 г. до 31.03.2023 г. Жалбоподателката не е била съгласно с началния момент, от който следва да се отпусне претендираната помощ,като е счела,че периода за подпомагане следва да е с начална дата 01.12.2020г.

Съгласно разпоредбата на [чл. 168, ал.1 от АПК](#),съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията,посочени от оспорващия,а проверява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по [чл. 146 от АПК](#).

Оспорваният административен акт – №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 от 24.03.2020г. е издаден от компетентен орган ,директора на дирекция „Социално подпомагане" - С.,съгласно изискванията на [чл. 10, ал. 4 от ЗСПД](#),като е спазена предвидената в закона форма и заповедта съдържа мотиви,от които се установяват фактическите и правни основания за издаването ѝ. Не се установява от данните по делото при издаването на заповедта и проведеното административно производство,инициирано с подаването на молба-декларация с вх.№1346/20.03.2020г. и Заповед №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 от 20.03.2020 г., да са допуснати съществени процесуални нарушения.Издадената заповед обаче е незаконосъобразна, тъй като е издадена в противоречие с материалноправните разпоредбите и целта на закона.

По делото няма спор за факти.Спорен момент между страните е единствено относно

началният момент, от който жалбоподателката придобива право на социално подпомагане по реда на чл. 8д, ал. 1, т. 1 от ЗСПД. С посоченото ЕР № 3205 от 25.11.2016г. на ТЕЛК е определена 50% вид и степен на увреждане за детето на жалбоподателката, като в ЕР за дата на инвалидността е посочена 21.05.2009г. В решението е посочена срок и степен на увреждане считано за три години. При преосвидетелстване с ЕР 2241 от 17.10.2019г. в оценката на работоспособността/вида и степента на увреждане е определена:40% вид и степен на увреждане за детето. С решение на НЕЛК, процесното решение е отменено и е определена 60% вид и степен на увреждане на К. Г.. В заповедта е посочено, че правно основание за отпускане на помощта с начална дата 01.03.2020г. Съгласно спазване на сроковете и на условията ЗДСП в случаите на преосвидетелстване на дете с трайно увреждане месечната добавка се отпуска от 1-во число на месеца, през който е отпаднало основанието за получаването ѝ, при условие че няма промяна във вида и степента на трайното увреждане или в степента на трайно намалената работоспособност, която да води до отпадане на правото. Съгласно легалната дефиниция на понятието "дете с трайно увреждане", дадена в § 1, т. 6 от ДР на ЗСПД, К. Г. следва да се счита за дете с трайно увреждане след издаване на ЕР №0765 от 04.03.2020 г. на НЕЛК, доколкото именно с това решение му е определена 60% степен на увреждане /за разлика от предишното решение на ТЕЛК, определящо такава от 40%/ . В случая се касае за преосвидетелстване, в резултат на което степента на увреждане вече е над 50 %. В случая датата на увреждането, определена от ТЕЛК е 21.05.2009 г. поради което с оглед поисканата помощ е следвало да се отпусне от 01.12.2019г. т.к. е налице преосвидетелстване на К. Г.. Съдът намира, че в случая е налице несъответствие на заповедта в частта относно определяне на началната дата и с целта на закона. ЗСПД е специален закон, поставящ под особена закрила ненавършилите 20 години деца с трайни увреждания 50% или над 50%. Целта на закона е да бъдат подпомогнати и родителите/осиновителите/, които полагат допълнителни грижи за своите деца с трайни увреждания, именно да се осигурят средства в пари, които подпомагат отглеждането на децата в семейна среда от родителите или от лицата, полагащи грижи за тях. Налице е хипотеза на преосвидетелстване/л.12 ЕР 3205 от 2016г. е посочено състояние до експертизата 50 процента по вид и степен на увреждане на Г./, като с окончателен административен акт - ЕР на НЕЛК е установено, че състоянието на детето се е променило, определен е по висок процент на намалена работоспособност/60 процента/, при който детето има нужда от подпомагане. Целта на закона не е лишаване на правоимащите от помощта за дълъг период от време, през който тече административната процедура по произнасяне и обжалване, а напротив - да не се създават затруднения на родителите, да бъдат улеснени грижите им за дете, което се нуждае от по-специални такива. Специалното отношение и грижа на държавата към децата с трайни увреждания не позволява рестриктивно тълкуване и прилагане на закона. При тези факти, и отчитайки обстоятелството, че актовете на органите на медицинската експертиза са постановени в производство по преосвидетелстване, което обаче поради осъщественото обжалване е приключило с окончателен акт на НЕЛК едва на дата 04.03.2020 г., с който е отменен акта на ТЕЛК от 17.10.2019 г., то следва да се приеме, а и по делото липсват данни, закъснението за преосвидетелстване да е било по вина на родителите на детето. В отмененото по отношение на % ТНР ЕР на ТЕЛК изрично е посочено, че състоянието К. И. Г. до експертизата от 04.03.2020г. е 60 процента по вид и

увреждане/като начална дата на инвалидност е посочена 25.05.2009г./и по-късното преосвидетелстване не е по вина на жалбоподателят.

Изложените дотук съображения мотивират извод, че оспорваният акт е незаконосъобразен и следва да бъде отменен. В случая произнасянето на съда е в хипотезата на [чл. 173, ал. 2, пр. II от АПК](#), като естеството на акта не позволява решаването на въпроса по същество. Преписката следва да се върне на административния орган за издаването на нов законосъобразен акт, с който да се отпусне еднократна месечна помощ по [чл. 8д, ал. 1, т. 1 от ЗСПД](#) считано от 01.12.2019 г.

Водим от горното и на основание [чл. 173, ал. 2 от АПК](#), Административният съд – С.-град, 34 - състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед №ЗСПД/Д-С-СЛ/1346 от 24.03.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С..

ВРЪЩА делото, като преписка на дирекция „Социално подпомагане“ – С. „гр. С., за ново произнасяне относно началният момент на отпускане на поисканата семейна помощ, съобразно указанията по тълкуване и прилагане на закона, дадени в мотивите на настоящото решение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

съдия: